

Грозданка отъ този човѣкъ-звѣръ. Като заминалъ баща ѝ вечерята се прибрала сама въ стаята и седнала да вечеря на масата, гдѣто имало приготвено вечеря за двама. Тѣкмо взема лъжицата и единъ страшенъ тропотъ се чулъ по стълбитѣ. Слѣдъ малко се показалъ на вратата половината камѣкъ, половината човѣкъ и казалъ: „Госпожице, позволено ли е да дойда да вечерямъ при тебъ“. Много се оплашила Грозданка и едва продумала: „позволено“. Той влѣзналъ седналъ на масата при нея и се нахранилъ. Слѣдъ това тя страхливо се отдалечила въ другата стая, но още повече се оплашила кога дошълъ до вратата и казалъ; „Госпожице, позволено ли е да дода да спа при тебъ“. Макаръ да я било много страхъ, но пакъ му казала „позволено“. Той легналъ на другия креватъ и скоро заспалъ, а Грозданка отъ страхъ цѣла нощъ не мигнала очи. На другия день той станалъ рано и съ тежкитѣ си каменни крака съ шумъ слѣзълъ по стълбитѣ и се заровилъ въ пѣсѣцитѣ. Вечерята пакъ вечерялъ и спалъ при Грозданка. Така се минали нѣколко дена. Изпърво ѝ било мжчно да стои по цѣли дни сама, но послѣ свикнала, по цѣлъ день ходила изъ градината между цвѣтята взимала книжки отъ библиотеката и четѣла. Свикнала и съ грозния човѣкъ, даже ѝ било мжчно кога вечеръ закѣснѣлъ за вечеря. Единъ пжтъ той ѝ казалъ: „азъ ако се разболѣя нѣкога, въ градината има едно синьо цвѣте съ тънки лисца, свари ми отъ него и азъ ще оздравямъ. Ако искашъ да оздравямъ така ще ме излѣкувашъ. Минала се седмица, двѣ, а баща ѝ не идва да я обиколи. Това много я загрижило.

Една вечеръ страшния човѣкъ легналъ и не станалъ вече като други пжтъ. Разболѣлъ се много.

Сега още пове се оплашила Грозданка. Ами ако умрѣ какво ще стане съ нея всрѣдъ тази осамо-